

- 23) Stryj — Ławoczne,
- 24) Tczew — Chojnice,
- 25) Toruń — Bydgoszcz,
- 26) Toruń — Grudziądz,
- 27) Toruń — Miasteczko,
- 28) Warszawa — Łódź,
- 29) Warszawa — Sosnowiec,
- 30) Warszawa — Mława,
- 31) Wilno — Turmont,
- 32) Wolfgan — N. Bytom,
- 33) Zagórz — Łupków,
- 34) Żywiec — Zwardoń.

Do części III lit. D kat. III taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23.

§ 93. Nie podlegają podatkowi ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, którzy mając inne stałe zajęcia (nauczyciele, urzędnicy), od czasu do czasu pośredniczą przy ubezpieczeniach i osiągają z tych operacji zarobek, nie przekraczający dwukrotnej ceny świadectwa przemysłowego wraz z wszelkimi dodatkami.

Do części III lit. D kat. IV taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23.

§ 94. (1) Za pomocników podróżujących (komiwojażerów) uważa się osoby, zastępujące przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe i zbierające dla tych przedsiębiorstw zamówienia na podstawie próbek, cenników itp.

(2) Pomocnikom podróżującym (komiwojażerom) mogą być wydane świadectwa przemysłowe jedynie po okazaniu w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach świadectw przemysłowych, nabytych przez przedsiębiorstwa przez nich zastępowane oraz po przedstawieniu właściwego pełnomocnictwa.

(3) Pomocnik podróżujący (komiwojażer) może na podstawie jednego świadectwa przemysłowego zastępować kilka firm.

(4) Pracownik przedsiębiorstwa krajowego, czerpiący swój zarobek głównie ze stałego wynagrodzenia służbowego, może zbierać zamówienia na rzecz tegoż przedsiębiorstwa i poza jego siedzibą bez obowiązku wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego.

(5) Zbieranie zamówień nawet poza siedzibą zakładu przez właściciela przedsiębiorstwa lub przez zarejestrowanych w rejestrze handlowym współwłaścicieli, nie wymaga nabycia odrębnego świadectwa przemysłowego.

§ 95. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1936.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 września 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 770).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

650.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie konwersji obligacji b. austriackiego długu kolejowego zabezpieczonego.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerahowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 1028) zarządzam co następuje:

§ 1. Obligacje kolei Karola-Ludwika, Albrechta, b. kolei północnej im. ces. Ferdynanda i Węgiersko-Galicyjskiej, będące własnością osób, których obywatelstwo i prawo własności tych obligacji, w dniu 21 maja 1924 r., nie zostało dostatecznie uwiarogodnione, ulegają przy konwersji przeliczeniu w stosunku 1 zł = 1.800.000 mk. p. = 2.571.425 koron nominalnych.

Przepis ustępu pierwszego stosuje się również do obligacji, będących własnością obywateli państw, które nie wprowadziły u siebie waloryzacji zobowiązań z papierów wartościowych tej samej kategorii.

§ 2. Konwersja obligacji, o których mowa w § 1, zostanie przeprowadzona przez Urząd Długów Państwa w Warszawie w okresie od dnia 1.I. 1937 r. do dnia 31.XII. 1937 r.

§ 3. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień umów międzynarodowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach uregulowanych rozporządzeniem niniejszym.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

651.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 grudnia 1936 r.

w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r.